

ΛΟΤΟΣ

9-11 ΕΤΩΝ

ΕΥΕΛΙΚΤΗ ΖΩΝΗ • ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΙΑ

Σοφία Παράσχου

Ο αγαπημένος μου ΚΟΛΛΗΤΣΙΔΑΣ

Εικονογράφηση:
Γιώργος Σγουρός

ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΓΙΑ...
τη
φιλία

ΨΥΧΟΓΙΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο αγαπημένος μου κολληπίσδας**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Σοφία Παράσχου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Χρυσούλα Τσιρούκη
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Γιώργος Σγουρός
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Θοδωρής Πιτσιρίκος
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχωτά

© Σοφία Παράσχου, 2014
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2014

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2014

ISBN 978-618-01-0675-6

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοσδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiu Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

Σοφία Παράσχου

Ο αγαπημένος μου κολλητσίδα

Εικονογράφηση:
Γιώργος Σγουρός

Η ΣΟΦΙΑ ΠΑΡΑΣΧΟΥ-ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ γεννήθηκε και πέρασε τα παιδικά της χρόνια στην Κάρπαθο. Σπούδασε ιστορία και αρχαιολογία στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας και δούλεψε ως φιλόλογος στη Μέση Εκπαίδευση. Με υποτροφία του ΙΚΥ έκανε μεταπτυχιακές σπουδές. Πήρε δίπλωμα στην ειδίκευση «Διδακτική Γλώσσας-Λογοτεχνία» και ακολούθως εκπόνησε διδακτορική διατριβή στην παιδική λογοτεχνία. Από το 2003 μέχρι το 2013 εργάστηκε ως σχολική σύμβουλος φιλολόγων στον Πειραιά. Επίσης, δίδαξε (Π.Δ. 407/80) Παιδική Λογοτεχνία στο Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Έχει εκδώσει 30 λογοτεχνικά βιβλία για παιδιά, νέους και ενήλικους και ήταν μέλος της συγγραφικής ομάδας που έγραψε (2006) τα Νέα Ανθολόγια Λογοτεχνίας για την Α΄ και Β΄ γυμνασίου. Το βιβλίο της ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΚΟΙ ΕΧΟΥΝ ΨΥΧΗ, που κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, έχει μεταφραστεί στα γερμανικά και ήταν στη βραχεία λίστα των Κρατικών Βραβείων (2004). Με βραβείο της Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς έχει τιμηθεί η ποιητική της συλλογή *Μικρές πυρολαμπίδες*, και με έπαινο του Κύκλου του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου το μυθιστόρημα *Το παιδί της καρδιάς*. Έχει τιμηθεί επίσης με το Βραβείο του ΚΕΠΒ «Για τον Έλληνα Εκπαιδευτικό Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης» και έχει εκδώσει τη συλλογή διηγημάτων για ενήλικους *Χαρακιά στη μνήμη*. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα βιβλία της ΟΤΑΝ ΕΚΛΑΨΕ Ο ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗΣ, ΠΩΣ ΧΑΘΗΚΕ Η ΓΑΤΟΜΠΑΛΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ;, ΒΑΦΟΥΜΕ ΑΥΓΑ, ΚΑΛΗ ΜΑΣ ΠΑΣΧΑΛΙΑ! και ΤΟ ΑΤΑΚΤΟ ΠΑΠΑΚΙ.

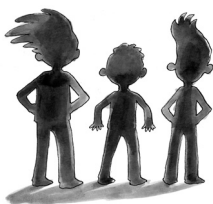
Είναι η περήφανη μαμά της Είρνας, του Γιάννη και της Μαρίνας.

Στον Μάρτιν και στον Γιάννη

Περιεχόμενα

Κάθε άνθρωπος και το πρόβλημά του.....	9
Ο Ρούλης και τα ματάκια-πιατάκια του	14
Μπαχαλάκης, η απόλυτη φρίκη	18
Τηγανίτες στο πάτωμα	26
Ο Ρούλης, η έκθεση και το χαμένο σουτ	33
Ο Ρούλης και οι καφετέριες των Δωριέων	38
Ο φίλος μου ο Αλέξανδρος και το καταραμένο... φίδι!	41
Οι «Ντάλτον» και ο Χαρίλαος.....	48
Ρούλης, ο τιμωρός των κακών	52
Η Αγγελική, η Γιώτα και το καρφί.....	58
Ψαρόσουπα εναντίον πίτσας	63
Συντροφιά με τις τύψεις	67
Ο αγαπημένος μου κολλητσιδάς!	72

Κάθε άνθρωπος και το πρόβλημά του

«Κάθε άνθρωπος έχει το πρόβλημά του», λέει συχνά η γιαγιά μου και συνήθως συμπληρώνει, σηκώνοντας τα φρύδια της και παίρνοντας βαθιά ανάσα: «Εγώ έχω πίεση!»

Η γιαγιά μου όλο για την πίεσή της μιλάει, που πότε ανεβαίνει και πότε κατεβαίνει, λες και είναι ασανσέρ. Και όταν ο πατέρας μου βαριέται να την ακούει και της λέει να σταματήσει πια να ασχολείται με την πίεσή της, εκείνη κουνάει το κεφάλι της πάνω κάτω και συμφωνεί: «Δίκιο έχεις, παιδάκι μου, μήπως μόνο εγώ έχω προβλήματα; Κάθε άνθρωπος και το πρόβλημά του».

Ε, αφού λοιπόν κάθε άνθρωπος έχει το πρόβλημά του, έχω κι εγώ ένα πρόβλημα που δεν μπορώ να το λύσω. Μην πάει ο νους σας σε κανένα πρόβλημα στα μαθηματικά· με αυτά δε δυσκολεύομαι καθόλου, τα λύνω στο πι και φι. Το δικό μου πρόβλημα είναι άλυτο και το λένε... Ρούλη!

Τώρα θα με ρωτήσετε: «Γιατί, βρε Γιώργο, είναι πρόβλημα ο Ρούλης;». Απλούστατο! Γιατί είναι γκρι-νιάρης, απαιτητικός και κολλητσιδάς. Θέλει να ασχολούνται όλοι μαζί του και να τον καϊδολογάνε. Κι επειδή αυτός είναι μικρός και πάει στη Δευτέρα, ενώ εγώ είμαι μεγάλος και πάω στην Πέμπτη, όλοι του κάνουν

τα χατίρια και περιμένουν κι από μένα να κάνω το ίδιο. Και τώρα θα με ρωτήσετε πάλι: «Και γιατί πρέπει να του κάνεις τα χατίρια, αν δεν το θέλεις;». Θα σας πω. Γιατί ο Ρούλης είναι ο γιος της νονάς μου, είναι, όπως μου λένε συνέχεια, «πνευματικός μου αδελφός». Τι αδελφός, τι πνευματικός αδελφός, τα βάσανα είναι τα ίδια όταν είναι κανείς κακομαθημένος. Κι ο Ρούλης είναι!

Όταν κάποτε ρώτησα τη μαμά μου γιατί τον Ρούλη τον βάφτισαν Ρούλη, εκείνη μου απάντησε: «Χαρίλαο τον βάφτισαν, αλλά τον φωνάζουμε Ρούλη από το Χαρίλαος, δηλαδή Χάρης-Χαρούλης-Ρούλης, επειδή έτσι φώναζαν και τον παππού του».

Εντάξει. Ο πρώτος λόγος για τον οποίο οι γονείς του τον ονόμασαν Ρούλη είναι για τον παππού του. Δεύτερο ή τρίτο λόγο δεν ξέρω, αλλά σίγουρα θα πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον ακόμη ένας σοβαρός λόγος, γιατί δεν μπορεί να μην κατάλαβαν οι νονοί μου ότι αυτό το όνομα δεν ταίριαζε στο παιδί τους.

Γενικά τα ονόματα δεν ταιριάζουν πάντα με τους ανθρώπους που τα έχουν. Ο συμμαθητής μου ο Άγγελος, για παράδειγμα, είναι το πιο κακό παιδί μέσα στην τάξη, η Σοφία είναι τελείως κακή και η Ξανθή έχει κατάμαυρα μαλλιά. Και με τα επίθετα συμβαίνει το ίδιο πράγμα. Ο Λευτέρης Γαβρόγλου από τη διπλανή τάξη είναι φανατικός Βάзелος, και ο δάσκαλος της Έκτης λέγεται Νίκος Ψηλόλιγνος, ενώ είναι... άσε μην πω πώς!

Έλεγα λοιπόν ότι στον Ρούλη θα ταίριαζε ένα άλλο όνομα. Φασούλας, ας πούμε, αφού είναι πανύψηλος, ή Πύρρος, μια και μπορεί να με σηκώνει στα χέρια του με την ίδια άνεση που σηκώνει και ο Πύρρος Δήμας την μπάρα με τα βάρη.

Τώρα ίσως κάποιος θέλει να με ρωτήσει: «Και πού ήξεραν οι γονείς του όταν τον βάφτιζαν ότι θα γινόταν ψηλός και γεροδεμένος;». Το ήξεραν! Γιατί ο Ρούλης βαφτίστηκε πριν από τρία χρόνια, όταν ήταν ακριβώς τεσσάρων χρόνων. Άργησε να βαφτιστεί γιατί οι γονείς του περίμεναν να έρθει ο θεός του που έμενε στην Αμερική για να τον βαφτίσει, αλλά ο καιρός περνούσε και ο Ρούλης κόντευε να γίνει... γίγαντας!

Έτσι, τελικά βαφτίστηκε ένα απόγευμα την ώρα που η τηλεόραση θα μετέδιδε τον Τελικό Ποδοσφαίρου μεταξύ Ολυμπιακού-Παναθηναϊκού. Όταν λοιπόν έγινε η βάφτιση, εγώ ήμουν επτά χρόνων και τα θυμάμαι όλα, γιατί ήμουν μπροστά μπροστά και κρατούσα τη λαμπάδα. Θυμάμαι που όλοι στην εκκλησία ψιθύριζαν: «Καλέ, τι ψηλό που είναι αυτό το παιδί!» και «Δυο μέτρα θα γίνει έτσι όπως πάει!».

Αλλά και ο παπάς, όταν τον είδε να στέκεται μπροστά στην κολυμπήθρα φορώντας ένα μπλε μποξεράκι με κόκκινες καρδούλες, γούρλωσε τα μάτια του και είπε: «Σιγά μη σηκώσω εγώ αυτό το παιδί να μου πέσει το νεφρό μου!». Ύστερα γύρισε προς τη γυναίκα που κουβαλούσε το ζεστό νερό για την κολυμπήθρα και της είπε: «Φέρε μια καρέκλα!».

Έτσι έφεραν μια καρέκλα για να ανεβεί πάνω ο Ρούλης και να μπει μόνος του μέσα στην κολυμπήθρα. Με τον ίδιο τρόπο βγήκε και στάθηκε όρθιος μπροστά στη νονά του και τη μαμά του, οι οποίες του φόρεσαν ένα γαλάζιο μπουρνούζι κι ένα άσπρο σκουφάκι με δαντελίτσα. Δηλαδή, δεν του το φόρεσαν ακριβώς το σκουφάκι, μάλλον το ακούμπησαν στην κορυφή του κεφαλιού του, αφού όλο το κεφάλι του ήταν αδύνατο να χωρέσει μέσα στο σκουφί. Έτσι βαφτίστηκε ο Χαρίλαος, που τον φωνάζουμε Ρούλη.

Το μεγάλο πρόβλημα του Γιώργου, που πάει στην Πέμπτη, λέγεται Ρούλης και είναι εφτά χρόνων. Επειδή είναι ο γιος της νονάς του και μένει στην ίδια πολυκατοικία, όλοι έχουν την απαίτηση να υποχωρεί και να του κάνει τα χατίρια. «Εσύ είσαι μεγάλος, μην τον συνερίζεσαι», είναι η φράση που ακούει όλη μέρα ο Γιώργος.

Ο Ρούλης όμως είναι γκρινιάρης, φοβητσιάρης, μαρτυριάρης και κολλητσίδας, κι έτσι ο Γιώργος αποφασίζει να μην έχει παρτίδες μαζί του. Όσπου μια μέρα ο Ρούλης κάνει μια πράξη που αλλάζει τελείως τα αισθήματα του Γιώργου απέναντί του. Και γίνεται ο αγαπημένος κολλητσίδας-κολλητούλης του!

Χιούμορ, συγκίνηση και ανθρωπιά είναι τα χαρακτηριστικά αυτής της τρυφερής ιστορίας που μιλά για τη φιλία και την κατανόηση.

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ ΦΡΟΥΤΑ

Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**
www.psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 14737

